

Ztracená vlaštovka

Už bylo září a poslední hejna přemísťujícího ptactva se ukládala směrem k jihu. Dne 14. září se dvě rodiny čápů ze stejné vesnice sešli u vykotlaného dubu na rozcestí. Měli tam sraz, asi kolem půl šesté ranní hodiny. Když se konečně sešli, tak čapí táta od Křidélků a čapí táta od Peříčků zavelel: „Odlet!“ V letce první letěli tátové, pak děti Tonda Křidélko a Béd'a Peříčko. A jako poslední letěly čapí maminky. Když byli u Gibraltaru, tak že si dají přestávku. V tom k nim přiletí vlaštovka, jménem Amálka a říká: „Dobrý den, já jsem se ztratila.“ V tom ji přeruší pan Křidélko a povídá: „Jak si se prosím tě mohla jen ztratit?“ A Amálka začala vyprávět, že zrovna měly přestávku na obalované mouchy na grilu a pak že si schrupne na elektrickém drátě. Ale když se probudila, tak všichni byli pryč. „A já nevím, kudy na jih.“ Když si toto vyposlechli, tak paní Křidélková jí nabídla, že může letět s nimi. Amálka souhlasila. Po krátké přestávce tátové znovu zaveleli k odletu. A pan Peříčko řekla: „Amálko, poletíš mezi Tondou a Béd'ou a můžete spolu hrát nějakou hru.“ A vzlétli. Cestou Tonda, Béd'a a Amálka hráli různé hry. Například slovní fotbal, tichou poštu, ale když zkusili si hrát na honěnou, hned jim to tátové zatrhli, aby se nikomu nic nestalo nebo aby někdo neztratil rovnováhu a nespádl. Jakmile uviděli Afriku, Amálka se začala strašlivě těšit, že zase uvidí své hejno. Pak přistáli na shromaždišti a Amálka spatřila své hejno. Všichni měli velkou radost, že se Amálka vrátila. Potom seznámila hejno s rodinou Křidélků a Peříčků. Všichni se navzájem spřátelili a od té doby létá rodina Křidélků a Peříčků s hejnem vlaštovek spolu.

**Tobiáš Gruber, Veverušáci, 2. oddělení školní družiny Beroun – Závodí, Komenského
249**